

Sygn. akt III K 219/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Magdalena Borys

po rozpoznaniu w dniu 26.05.2014r.

sprawy:

S. N.

urodz. (...) w W.

córki J., A.z domu B.

oskarżonej o to, że:

w dniu 28 lutego 2014 roku w S., woj. (...), kierowała samochodem osobowym marki M. w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonej podczas I. badania – 0,27 mg/l i podczas II. badania – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżoną S. N. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjmuję że oskarżona znajdowała się w stanie nietrzeźwości mając 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest występku z art. 178a § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza jej karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej S. N. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku,

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonej środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza zatrzymanie prawa jazdy nr (...) od dnia 28.02.2014r., do dnia 26.05.2014r.,

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) zł i wymierza jej opłatę w wysokości 90 (dziewięćdziesiąt) zł.

Sygnatura akt III K 219/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżona S. N. zamieszkuje w L. przy ul. (...), jest sołtysem L. W L. przy ul. (...) zamieszkują sąsiedzi oskarżonej O. i P. L. zatrudnieni w Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu jako (...). W czerwcu 2012r. oskarżona S. N. podczas organizowanego w L. festynu spożywała alkohol w postaci piwa a następnie kierowała swoim pojazdem. Na przełomie sierpnia i września 2012r. na terenie gospodarstwa oskarżonej S. N. odbywały się lekcje jazdy konnej, w której uczestniczyły dwie dziewczynki mieszkające w L.. Oskarżona wówczas przysłała do domu O. L. i P. L. porozmawiać znajdując się w stanie wskazującym na spożycie alkoholu. Państwo L. wyczuli od oskarżonej woń alkoholu, oskarżona miała także bełkotliwą mowę. Po opuszczeniu mieszkania państwa L. oskarżona S. N. zawiozła swoim autem do miejsca zamieszkania dwie dziewczynki, które w jej gospodarstwie uczyły się jeździć konno. Wracając oskarżona uderzyła autem w ścianę swojej posesji. W połowie maja 2013r., oskarżona odwiedziła sąsiadów państwa L. w ich domu. Wówczas znajdowała się w stanie po spożyciu alkoholu, miała bełkotliwą mowę, czuć było od niej woń alkoholu. Tego samego dnia po jakimś czasie oskarżona wsiadła do swojego auta i odjechała ze swojej posesji.

Dowód:

- zeznania świadka O. L. /k- 66-67/
- zeznania świadka P. L. /k- 67-68/
- zeznania świadka A. Z. /k- 69/

W dniu 27 lutego 2014r. oskarżona S. N. w godzinach wieczornych spożywała alkohol w postaci wódki. W dniu 28 lutego 2014r. o godz. 8.00 w miejscowości S. przy ul. (...) oskarżona S. N. kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) została zatrzymana do kontroli drogowej. Wobec podejrzania co do stanu trzeźwości przeprowadzono wobec oskarżonej badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I. nr fabryczny (...), który ostatnią kalibrację przechodził w dniu 20.12.2013r. W wyniku przeprowadzonego badania u oskarżonej S. N. stwierdzono o godz. 8.03 -0, 27 mg/l, o godz. 8.19 -0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej S. N. /k-8, 65/
- notatka urzędowa /k- 1/
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz z wydrukami /k- 2/

Zatrzymanie oskarżonej przez Policję w związku z zarzutem kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości było szeroko komentowane w okolicznym sklepie i mieszkańcy L. O. L., P. L., A. Z. i M. P. dowiedziawszy się o tej sytuacji wystosowali do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu, w którym wyrazili dezaprobatę dla postępowania oskarżonej będącej sołtysem L. wskazując, iż wcześniej także wielokrotnie jeździła ona swoim samochodem po drodze w L. po spożyciu alkoholu.

Dowód:

- zeznania świadka O. L. /k- 66-67/
- zeznania świadka P. L. /k- 67-68/
- zeznania świadka A. Z. /k- 69/
- zeznania świadka M. P. /k- 68/
- pismo z dnia 17.04.2014r. /k- 28/

Oskarżona S. N. nie była dotychczas karana sądownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonej /k- 2/

Oskarżona S. N. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i co do zarzutu wyjaśniła zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Nadto oskarżona S. N. podała, iż wsiadając do samochodu była pewna, że jest już trzeźwa i że nigdy nie wsiadłaby za kierownicę, gdyby czuła, że może być jeszcze pod wpływem alkoholu zapewniając, że taka sytuacja się nie powtórzy. Oskarżona zaprzeczyła jakoby miała kiedykolwiek kierować samochodem po spożyciu alkoholu.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonej S. N. co do popełnienia zarzucanego jej czynu z modyfikacją wskazaną w pkt I części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują wyjaśnienia samej oskarżonej jak również protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Powyższe dowody wzajemnie ze sobą korespondują.

Oskarżona S. N. swoim działaniem wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Definicja stanu trzeźwości zawarta w przepisie art. 115§16 kk określa, iż stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi wówczas gdy:

1/ zawartość alkoholu we krwi przekracza 0, 5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2/ zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0, 25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Jak wynika z protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym z dnia 28.02.2014r. oraz załączonych do tegoż wydruków w wyniku przeprowadzonego badania u oskarżonej S. N. stwierdzono o godz. 8.03 -0, 27 mg/l, o godz. 8.19 -0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem pierwszy ze wskazanych wyników potwierdza, iż w chwili kierowania pojazdem oskarżona znajdowała się w stanie nietrzeźwości, o którym mowa w przepisie art. 115§16 kk. Urządzenie elektroniczne (...), którym wykonano badanie miało przeprowadzoną kalibrację w dniu 20.12.2013r., co wynika z załączonych do protokołu wydruków badania. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Najwyższy rozpoznając kasację Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Okręgowego / por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2010 r. IV KK 165/10/ wskazał, że „definicja legalna ma charakter normatywnie wiążący, toteż żadne akty prawne niższego rzędu (rozporządzenia ministrów, zarządzenia Komendanta Głównego Policji) nie mogą określać „stanu nietrzeźwości” w sposób odmienny, niż to uczynił ustawodawca w (art. 115 § 16 k.k.) i wyraził stanowisko iż „nie do zaakceptowania jest pogląd, że dopiero wskazanie urządzenia pomiarowego na wartość 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, pozwala na uznanie przekroczenia ustawowego progu „stanu nietrzeźwości”, skoro próg został przez ustawodawcę jednoznacznie określony zawartością przekraczającą 0,25 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza lub prowadzącą do stężenia tę wartość przekraczającego”. Sąd Najwyższy podkreślił, że w sytuacji „braku dowodów pozwalających na zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności wykonanych pomiarów, jak też sprawności samego urządzenia pomiarowego, nie istnieje powód podważenia uzyskanego wyniku, a w konsekwencji tego ewentualne odwołanie się do zasady określonej w art. 5 § 2 k.p.k.” Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy za niezasadne należy uznać odwoływanie się przez obrońcę oskarżonej do ogólnych wytycznych stosowanych w toksykologii zgodnie z którymi „błąd pomiaru dla oznaczeń alkoholu we krwi i powietrzu wydychanym nie może przekraczać 5% mierzonej wartości oraz wytycznych Komendanta Głównego Policji oraz w porozumieniu z Instytutem Ekspertyz Sądowych, jako jednostki wiodącej w ustaleniach błęd pomiarowego na podstawie przeprowadzonych eksperymentów, że przy pomiarach wartości stężenia alkoholu w powietrzu wydychanym błąd pomiaru wynosi 0,03 mg, co oznacza, że granica „stanu po użyciu alkoholu” wynosi 0,25 (+) (-) 0,03 mg”, co w przedmiotowej sprawie zdaniem obrońcy prowadziłyby do konkluzji,

że stan nietrzeźwości przyjmuje się dopiero od wartości 0,28 mg/l w wydychanym powietrzu, a skoro tak, to ujawniony wynik badania u oskarżonej 0,27 mg/l, przy uwzględnieniu błędu pomiarowego, umożliwił uznanie oskarżonej za winną prowadzenia pojazdu po o drodze publicznej "w stanie po użyciu alkoholu". Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do przywołanego wyżej wyroku wskazał, że „takie stanowisko jest błędne i pozostaje w rażącej sprzeczności z treścią art. 115 § 16 k.k., zawierającego ustawową definicję "stanu nietrzeźwości". W tym miejscu należy także odwołać się do aprobowanej powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego glosy do niniejszego wyroku / por. P.P. G.do wyroku SN z dnia 3 listopada 2010 r., IV KK 165/10./ zgodnie z którą „z punktu widzenia stosowania przepisu prawa materialnego nie mogą mieć jakiegokolwiek znaczenia sygnalizowane w akta prawnych o charakterze opiniodawczym możliwości występowania błędów pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.” Stosownie stanowiska glosatora „w myśl zasady *lex superior derogat legi inferiori* przepis art. 115 § 16 k.k. jako norma hierarchicznie wyższa ma pierwszeństwo przed zarządzeniem Komendanta Głównego Policji, tj. normą hierarchicznie niższą” w tej sytuacji „progi stanu nietrzeźwości nie mogą zostać określone przez sąd rozpoznający konkretną sprawę – przez odwołanie się do wytycznych zawartych w akcie podstawowym – na innym poziomie niż ten, który jednoznacznie wynika z przepisu ustawy” . Z uzasadnienia stanowiska glosatora wynika, iż stosownie do przepisu art. 93 ust. 2 Konstytucji RP zarządzenie Komendanta Głównego Policji jako akt prawny o charakterze wewnętrznym nie wiąże sądu rozstrzygającego o odpowiedzialności karnej oskarżonego oraz nie może stanowić podstawy decyzji w tym przedmiocie , co prowadzi do wniosku, iż wytyczne zawarte w zarządzeniu Komendanta Głównego Policji nie mogą służyć za podstawę prawną ustalenia progu stan nietrzeźwości. Sąd aprobuje pogląd wyrażony w przywołanej glosie ,iż „wszelkie odstępstwa i modyfikacje od znaczenia pojęcia „stanu nietrzeźwości” dokonane w ramach stosowania prawa należy uznać za niedopuszczalne i pozostające w rażącej sprzeczności z wyraźną treścią analizowanego przepisu.” Powoływanie się przez obrońcę oskarżonej na zasadę *in dubio pro reo* jest niezasadne albowiem należy zaaprobować stanowisko glosatora wspomnianej glosy, iż „zasada *in dubio pro reo* nie może być wykorzystywana do uproszczonego traktowania wszelkich wątpliwości zachodzących w toku postępowania karnego. Powołana zasada wchodzi w grę wyłącznie wówczas, gdy sąd, pomimo wszelkich starań oraz dokładnego i wyczerpującego postępowania dowodowego powołanych wątpliwości, nie był w stanie usunąć. W tym kontekście wytyczne zawarte w zarządzeniu Komendanta Głównego Policji, określające możliwość błędu pomiarowego przy badaniu stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu w wielkości 0,03 mg, nie mogą stanowić wystarczającego powodu do przyjęcia nierzetelności takiego pomiaru, a w konsekwencji istnienia wątpliwości co do tego, czy oskarżona S. N.w chwili kierowania pojazdem znajdowała się w stanie nietrzeźwości .

W oparciu o wskazaną argumentację należy zgodzić się z konkluzją, że dla przyjęcia odpowiedzialności karnej na podstawie art. 178a k.k. istotne jest ustalenie, czy w chwili prowadzenia pojazdu przez oskarżonego poziom stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczał 0,25 mg/la jedynie hipotetyczna możliwość występowania błędu pomiarowego przy badaniu stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu – sygnalizowana w zarządzeniu Komendanta Głównego Policji – nie może prowadzić do przyjęcia w rozpoznawanej sprawie, o prowadzeniu przez sprawcę pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a jedynie w stanie po użyciu alkoholu. Wskazać przy tym należy, że „ dla sprawcy będącego w stanie po użyciu alkoholu granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem wyznacza próg nietrzeźwości, którego przekroczenie ma wyłącznie aspekt ilościowy a przekroczenie progu nietrzeźwości 0,25 mg/l winno więc zawsze skutkować przyjęciem kwalifikacji prawnej z art. 178a § 1 lub 2 k.k.” / por . P.P. G.do wyroku SN z dnia 3 listopada 2010 r., IV KK 165/10/ .W rozpoznawanej sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności podważające wynik zarejestrowanego w pierwszej próbie pomiaru urządzeniem (...), które posiadało ważny atest/ostatnia kalibracja w dniu 20.12.2013r./ . Wobec braku dowodów pozwalających na zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności wykonanych pomiarów, jak też sprawności samego urządzenia pomiarowego, nie istnieje powód podważenia uzyskanego wyniku, a w konsekwencji tego ewentualne odwołanie się do zasady określonej w art. 5 § 2 k.p.k. Rezultat pierwszego badania wykonanego o godz. 8.03 a więc w najbliższej odległości czasowej do momentu zatrzymania pojazdu kierowanego przez oskarżoną w powiązaniu z podanym przez samą oskarżoną do protokołu badania trzeźwości, faktem spożywania w dniu 27 lutego 2014 r. alkoholu w postaci wódki , co potwierdziła w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym wskazując, iż spożyła o godz. 24 -100 gram wódki czyni dywagacje

w kierunku określenia innej wartości alkoholu w jej organizmie, wyłącznie hipotetycznymi i nie mającymi żadnego odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

W tej sytuacji sąd uznał, że oskarżona S. N. dopuściła się przestępstwa z art. 178a§1 kk . Wymierzając oskarżonej karę sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się zagrożeniem jakie wyżej wymieniona spowodowała dla innych uczestników ruchu drogowego, co potraktował jako okoliczność obciążającą. Oskarżona poruszała się pojazdem w godzinach porannych , po wąskiej , gminnej drodze , na której, co wynika z zeznań świadków O. L.i P. L.panuje duży ruch pojazdów , po której także chodzą piesi , a w szczególności dzieci / na terenie L.znajduje się Dom Dziecka/. Jako okoliczność łagodzącą sąd uznał przyznanie się oskarżonej do popełnienia zarzucanego jej czynu, czego jednak nie można przeceniać albowiem oskarżona została zatrzymana na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa . Nadto przy wymiarze kary jako obciążającą sąd uznał, to, iż oskarżona także przed zdarzeniem wielokrotnie kierowała swoim pojazdem w L.po spożyciu alkoholu. Zeznania świadków O. L., P. L.i A. Z.sąd uznał za w pełni wiarygodne. Świadkowie w sposób szczegółowy, spójny wskazali sytuację, w których byli naoczni świadkami gdy oskarżona będąc po spożyciu alkoholu kierowała swoim pojazdem na terenie L.. Świadkowie wskazali także, iż motywacją do ich aktywnej postawy w zakresie przedstawienia sylwetki oskarżonej w kontekście nieprzestrzegania przez nią porządku prawnego , była troska o bezpieczeństwo innych użytkowników ruchu drogowego, mieszkańców L., a w szczególności dzieci, które często poruszają się drogą a nadto wypadek , jaki miał miejsce w L., w którym potrącone zostało 4 letnie dziecko. Świadkowie ci wskazali, iż w L.jest ogólne przyzwolenie na to, by niewielki odcinek drogi pokonać pojazdem po spożyciu alkoholu, czemu stanowczo się sprzeciwiają mając świadomość możliwych skutków takich zachowań. Taką motywację świadków sąd uznał za w pełni wiarygodną. Tym samym sugestie obrońcy oskarżonej jakoby świadkowie O. L., P. L.mieli interes w tym by zeznawać na niekorzyść oskarżonej z uwagi na odmienne od oskarżonej stanowisko co do sposobu oznakowania drogi w L.narażając się tym samym na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań są zupełnie nieuprawnione.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, iż wobec oskarżonej S. N.brak jest podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania . Obraz oskarżonej jaki wyłania się z treści zeznań świadków O. L., P. L.i A. Z.to obraz osoby, która notorycznie wręcz jeździ po L.swoim samochodem po spożyciu alkoholu, lekceważąc bezpieczeństwo innych użytkowników ruchu drogowego. W tej sytuacji brak jest przesłanek koniecznych do zastosowania warunkowego umorzenia postępowania karnego.

W ocenie sądu wymierzona oskarżonej za zarzucany jej czyn kara grzywny jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonej, rozmiar następstw przestępstwa a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jej osobowość . Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej , ażeby zarówno sama oskarżona jak i mieszkańcy L. zrozumieli, iż za popełnienie przestępstwa sprawca winien ponieść karę oraz że osoby piastujące stanowiska w samorządzie gminnym nie mogą być z racji pełnionej funkcji traktowani pobłaźliwie. Wysokość stawki dziennej uwzględnia sytuację materialną i rodzinną oskarżonej i wysokość osiąganych dochodów. Na podstawie art. 42 §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Na podstawie art. 63 §2 kk na poczet orzeczonego środka karnego -zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy . O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.627 kpk a o opłacie na podstawie art. 637 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.